

I. Hochbaum
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren — Tenuitvoerlegging van een arrest van het Hof houdende nietigverklaring van een aanstellingsbesluit — Annulering van kennisgeving van vacature en inleiding van nieuwe aanwervingsprocedure door de instelling”

Arrest van het Gerecht (Derde Kamer) van 14 februari 1990 45

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Beroep — Procesbelang — Kandidaat die tot vergelijkend onderzoek is toegelaten — Arrest houdende nietigverklaring van aanstellingsbesluit — Inleiding van nieuwe aanwervingsprocedure door instelling (Ambtenarenstatuut, artikel 91)*
2. *Ambtenaren — Aanwerving — Geen verplichting van administratie om te voorzien in vacant verklaard ambt — Arrest waarbij aanwervingsprocedure gedeeltelijk wordt nietig verklaard — Inleiding van nieuwe procedure — Toelaatbaarheid (EEG-Verdrag, artikel 176; Ambtenarenstatuut, artikel 29)*
3. *Ambtenaren — Bezwarend besluit — Motiveringsplicht — Draagwijdte (Ambtenarenstatuut, artikel 25)*
4. *Ambtenaren — Beroep — Middelen — Misbruik van bevoegdheid — Voorwaarden*
5. *Ambtenaren — Bevordering — Beoordelingsvrijheid van administratie — Rechterlijke toetsing — Grenzen (Ambtenarenstatuut, artikel 45)*

1. Wanneer een kandidaat tot een vergelijkend onderzoek is toegelaten, blijkt reeds hieruit, dat hij belang heeft bij de besluiten die het tot aanstelling bevoegd gezag in verband met dat vergelijkend onderzoek neemt. Bijgevolg heeft die kandidaat een belang om op te komen tegen de besluiten om een eerdere kennisgeving van vacature in te trekken en een nieuwe procedure ter voorziening in het ambt uit te schrijven, die de administratie heeft genomen in verband met een arrest waarbij het besluit tot aanstelling van een concurrent in het litigieuze ambt is nietig verklaard. Dit belang heeft hij zelfs indien hij onder dezelfde voorwaarden opnieuw kon solliciteren, wanneer de nieuwe procedure de objectieve omstandigheden wijzigt die bij de vergelijking van de diverse sollicitaties een rol spelen, omdat enerzijds nieuwe concurrenten konden deelnemen en anderzijds in voorkomend geval de ervaring en de bewijsstukken die de kandidaten in de periode tussen de twee aankondigingen van vergelijkend onderzoek hadden verworven, in aanmerking konden worden genomen.

Bovendien valt niet te betwisten dat de direct betrokkenen bij een arrest houdende nietigverklaring van een besluit van een instelling, rechtstreeks worden geraakt door de wijze waarop deze instelling aan het arrest uitvoering geeft, en dat zij derhalve gerechtigd zijn door het Hof te doen vaststellen, dat de instelling haar verplichtingen krachtens de toepasselijke bepalingen niet is nagekomen.

2. Het tot aanstelling bevoegd gezag is niet verplicht, een overeenkomstig artikel 29 Ambtenarenstatuut ingeleide aanwervingsprocedure ten einde te voeren. Dit beginsel geldt ook in het geval dat de aanwervingsprocedure gedeeltelijk is nietig verklaard bij arrest van de communautaire rechter.

Bijgevolg kan een dergelijk arrest in geen geval van invloed zijn op de discretionaire bevoegdheid van het tot aanstelling bevoegd gezag om zijn keuzemogelijkheden in het belang van de dienst te verruimen door een eerdere kennisgeving van vacature te annuleren en een nieuwe procedure ter voorziening in het ambt te beginnen. Waar bedoeld gezag niet verplicht is de lopende procedure ten einde te voeren, heeft het immers a fortiori het recht een nieuwe aanwervingsprocedure te beginnen, zonder ter uitvoering van het arrest gehouden te zijn, de procedure weer op te nemen in de stand waarin zij zich bevond vóór de vaststelling van het nietigverklarde besluit.

3. De intrekking van een kennisgeving van vacature en de inleiding van een nieuwe aanwervingsprocedure na een arrest houdende nietigverklaring vallen binnen de discretionaire bevoegdheid van de administratie ten aanzien van de organisatie van haar diensten. Aan het motiveringsvereiste van artikel 25 Ambtenarenstatuut is voldaan door de publikatie van de nieuwe kennisgeving van vacature, wanneer zij plaatsvindt in een context die de betrokken ambtenaar bekend is, waardoor hij de draagwijdte van de litigieuze maatregelen kan begrijpen.
4. Misbruik van bevoegdheid wordt slechts geacht aanwezig te zijn, indien bewezen is dat het tot aanstelling bevoegd gezag een ander doel heeft nagestreefd dan de betrokken regeling beoogde.
5. Het tot aanstelling bevoegd gezag is met betrekking tot het onderzoek van de verdiensten van de voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren vrij in zijn beoordeling en de communautaire rechter moet zijn controle beperken tot de vraag, of bedoeld gezag niet een kennelijk verkeerd gebruik van die bevoegdheid heeft gemaakt.